

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. гр. Добрич, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на единадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: П. Н. Паскалева

при участието на секретаря Билсер Р. Мехмедова Юсуф
като разглежда докладваното от П. Н. Паскалева Търговско дело №
20223200900074 по описа за 2022 година
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по предявен от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление гр.София, Столична община, район Витоша, ул.“****“ №260 срещу „АГРОИМПУЛС 2000“ ООД, ЕИК 130387582, със седалище и адрес на управление гр.Тервел, ул.“****“ №20, Е. Д. Н., ЕГН ***** от гр.София, Столична община, ж.к.“****“ №349 вх.А ет.6 ап.24 и Л. *** А., ЕГН ***** от гр.София, Столична община, ж.к.“****“ №814 вх.Е ет.7 ап.120 иск за установяване, че ищецът има изискуемо вземане срещу ответниците за солидарно заплащане на следните суми, произтичащо от договор за кредит №110/2018 от 06.03.2018г., Анекс №1 от 28.05.2018г., Допълнително споразумение от 19.12.2019г., Анекс №4 от 05.06.2020г., Анекс №5 от 19.02.2021г.: 35 057,59 лв. – главница, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 15.09.2021г. до окончателното изплащане на задължението; 2577,57 лв. - договорна лихва за периода от 01.02.2021г. до 30.03.2021г.; 3588,77 лв. - мораторна лихва за периода от 28.02.2021г. до 13.09.2021г.; 107,64 лв. - такси за периода от 29.12.2020г. до 13.09.2021г., за които е издадена заповед за незабавно изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист по ч.гр.д.№315/2021г. по описа на РС Тервел.

Претенциите на ищеца се основават на следните, изложени в исковата молба обстоятелства:

На 06.03.2018г. е сключен договор за кредит №110/2018 между „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ АД от една страна и „АГРОИМПУЛС 2000“ ООД, Е. Д. Н. и Л. З. А. от друга, по силата на който банката е предоставила на кредитополучателя 73 600 лв.

На 12.11.2019г. се е осъществило преобразуване на „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ АД чрез вливане по реда на чл.262 от ТЗ в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД. По силата на извършеното вливане, приемащото дружество става универсален правопреемник на вливащото се дружество, като цялото имущество, както и всички права и задължения на „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ АД по сключените договори с клиенти в това число и по горепосочения, се прехвърлят върху „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД.

Банката е предоставила на кредитополучателя кредит в размер на 73 600 лв. Кредитът се отпуска от банката на кредитополучателя целево, за финансиране до 100% от ДДС, във връзка със закупуване на ново оборудване от Китай, закупуване на автомобилна електронна везна модел DFW, 60t/18mx3m с метална платформа и аналогови товарни клетки и довършителни работи на фабрика за производство на пелети, находяща се в село Кочмар, община Тервел, област Добрич, финансирани с Договор за инвестиционен кредит №108/2018, съгласно предоставено обосновано искане на клиента.

Кредитът съгласно раздел II, чл. 3, ал. 2 от договора се усвоява от кредитополучателя безкасово, по предназначение, за което същият е длъжен да представи надлежни документи, от които банката финансира 100% от сумата на ДДС: издадени фактури и платежни нареждания, доказващи целевото му използване.

Видно от приложената към исковата молба подробна справка и история на транзакциите от банковата сметка, по сметка на кредитополучателя, „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД превежда договорените суми. С предоставяне на заемната сума по сметката на кредитополучателя банката е изпълнила изцяло задължението си по сключения договор за кредит.

Към Договор за кредит №110/2018 са сключени Анекс №1 от 28.05.2018г., Допълнително споразумение от 19.12.2019г., Анекс №4 от 05.06.2020г., Анекс №5 от 19.02.2021г., представляващи неразделна част от договора.

Съгласно раздел IV, чл. 13, ал. 7 от Договор за кредит №110/2018, Е. Д. Н. и Л. З. А. са се задължили да отговарят солидарно с кредитополучателя „АГРОИМПУЛС 2000" ООД, за задълженията им относно погасяване на кредита.

Задълженията по банковата сделка се погасяват съгласно раздел II т. 6 ал. 1 и ал.2 от договора във вр. с т. 1 и т. 1.3. от Анекс 5 от 19.02.2021г. към договора.

Съгласно раздел II, т.5, ал.1 от договора главницата по кредита се олихвява с годишна лихва в размер на 3-месечния СОФИБОР + надбавка от 4.5%.

Съгласно раздел II т.7, ал. 1 в случай на забава в плащането и/или начислени лихви от кредитополучателя, независимо от причината за забавата, банката олихвява просрочената главница с наказателна лихва /неустойка/ в размер на договорения лихвен процент плюс надбавка от 10 %.

Съгласно т.4 от Допълнително споразумение 1 от 19.12.2019г. кредитополучателят заплаща на банката такса за управление и обработка на кредита, в размер на 0.50 % годишно, изчислена върху размера на кредита, съгласно чл.2.1 от допълнителното споразумение, а именно върху 35 057,59 лв., платима на тримесечие в началното на всяко тримесечие, считано от 30.12.2019г.

Съгласно Анекс 5 от 19.02.2021г. крайният срок за ползване и погасяване на кредита се удължава до 30.03.2021г. С оглед на гореизложеното крайният срок за погасяване на всички суми по кредита е 30.03.2021г. и на това основание, поради настъпването на падежа на задължението, вземането на банката за възстановяване на целия кредит става изискуемо на 31.03.2021г., като за настъпването на изискуемостта не е необходимо каквото и да е волеизявление на страните.

На 16.09.2021г. „Юробанк България" АД подава заявление за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ по чл. 417, т. 2 от ГПК, допускане на незабавното ѝ изпълнение и издаване на изпълнителен лист. По образуваното ч.гр.д. № 315/2021 г. по описа на РС Тервел са издадени заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК от 27.09.2021г., както и изпълнителен лист от 27.09.2021г. срещу кредитополучателите.

Въз основа на издадения изпълнителен лист от 27.09.2021г. срещу длъжниците е образувано изпълнително дело №1485 от 2021г. по описа на

ЧСИ Лучия Тасева.

В срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК, „АГРОИМПУЛС 2000" ООД, Е. Д. Н. и Л. З. А. са възразили срещу заповедта за изпълнение. Това поражда правния интерес от предявяване на настоящия иск.

В срока по чл.367, ал.1 от ГПК от ответника Е. Н. не е депозиран писмен отговор на исковата молба.

В срока по чл.367, ал.1 от ГПК от ответника „АГРОИМПУЛС 2000“ ООД е депозиран писмен отговор с вх.рег.№4091/25.07.2022г., а от ответника Л. А. с вх.рег.№4465/22.08.2022г.

Заявява се оспорване допустимостта и основателността на исковата претенция.

Предявеният иск е с правно основание чл.422 от ГПК и за да е допустим следва исковата молба да е подадена в едномесечен срок от уведомяване на ищеца за подаденото възражение от длъжника. На 20.01.2022г. е връчена на ищеца частна жалба на длъжника, към която са приложени възраженията. В случай, че исковата молба е подадена след 20.02.2022г., то искът е недопустим.

Искът е и неоснователен. Оспорва се изцяло наличието на задължение за плащане по остатък от главница в претендирания размер. Оспорва се твърдението, че банката е предоставила на ответниците 73 600 лв. Съответно се оспорва и основателността на претенцията за лихви и разноски.

Ищецът е депозирал допълнителна искова молба с вх.рег.№ 5502/19.10.2022г. Поддържат се изложените в исковата молба твърдения и доводи, както и се оспорват наведените от ответника възражения.

В срока по чл.373, ал.1 ГПК ответниците са подали отговор на допълнителната искова молба. Поддържат се наведените с отговора на исковата молба възражения.

След преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становищата на страните, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявеният иск е с правно основание чл.422 от ГПК за вземане по чл.79, ал.1 ЗЗД в.вр. чл.430, ал.1 и ал.2 ТЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД на банка – кредитодател, основано на договор за кредит. Налице са предпоставките за водене на иска по чл.422 ГПК с оглед проведеното заповедно производство и постъпилото в срок възражение по чл.414 ГПК от ответниците. Искът е предявен в

преклузивния срок.

По заявление на ищеца по реда на чл.417 ГПК с представено извлечение от сметка – документ по чл.417, т.2 от ГПК е образувано ч. гр. д. №315/2021 г. по описа на РС Тервел, по което съдът е издал заповед №111/27.09.2021 г. за незабавно изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист. Съгласно заявеното искане, длъжниците „АГРОИМПУЛС 2000“ ООД в качеството на кредитополучател, Е. Д. Н. в качеството на солидарен длъжник и Л. *** А. в качеството на солидарен длъжник по договор за кредит №110/2018 от 06.03.2018г., анекс №А1-110/2018 от 28.05.2018г., допълнително споразумение от 19.12.2019г., анекс 4 от 05.06.2020г., анекс 5 от 19.02.2021г., са осъдени да заплатят солидарно на кредитора следните суми: 35 057,59 лв. – главница, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 15.09.2021г. до окончателното изплащане на задължението; 2577,57 лв. - договорна лихва за редовен кредит за периода от 01.02.2021г. до 30.03.2021г.; 3588,77 лв. - мораторна лихва за периода от 28.02.2021г. до 13.09.2021г.; 107,64 лв. - такси за периода от 29.12.2020г. до 13.09.2021г., 826,63 лв. – платена държавна такса и 1379,97 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение.

Въз основа на издадените заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист при ЧСИ рег. №737 с район на действие ОС Добрич е образувано изп.д. №20217370401485 срещу длъжниците. В срока по чл.414, ал.1 от ГПК, считано от датата на връчване на ПДИ ответниците в настоящото производство подават пред ТРС възражение против заповедта за изпълнение, като съгласно указанията на съда, ищецът заявява настоящия иск за установяване на вземането си.

Страните не спорят и по делото се установява, че между „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ АД в качеството ѝ на кредитор от една страна и „АГРОИМПУЛС 2000“ ООД от друга страна в качеството на кредитополучател на 06.03.2018г. е сключен договор за кредит №110/2018. По силата на договора банката е предоставила на кредитополучателя кредит в размер на 73 600 лв. Кредитът се отпуска от банката на кредитополучателя целево, за финансиране до 100% от ДДС, във връзка със закупуване на ново оборудване от Китай, закупуване на автомобилна електронна везна модел DFW, 60t/18mx3m с метална платформа и аналогови товарни клетки и довършителни работи на фабрика за производство на пелети, находяща се в село Кочмар, община Тервел, област Добрич, финансирани с Договор за

инвестиционен кредит №109/2018.

Съгласно раздел II, чл. 3, ал. 2 от договора кредитът се усвоява от кредитополучателя безкасово, по предназначение, за което същият е длъжен да представи надлежни документи, от които банката финансира 100% от сумата на ДДС: издадени фактури и платежни нареждания, доказващи целевото му използване. За изпълнението на задължението на банката по делото се представя подробна справка и история на транзакциите от банковата сметка на кредитополучателя за превод на договорените суми.

Съгласно раздел II, т.5, ал.1 от договора главницата по кредита се олихвява с годишна лихва в размер на 3-месечния СОФИБОР + надбавка от 4.5%.

Съгласно раздел II т.7, ал. 1 в случай на забава в плащането и/или начислени лихви от кредитополучателя, независимо от причината за забавата, банката олихвява просрочената главница с наказателна лихва /неустойка/ в размер на договорения лихвен процент плюс надбавка от 10 %.

Страните са се съгласили главницата по кредита да се издължи в пълен размер до 30.08.2018г.

Ответниците Е. Д. Н. и Л. З. А. са се задължили по договора като солидарни длъжници по смисъла на чл.121 - 123 от ЗЗД.

Към Договор за кредит №110/2018 са сключени Анекс №1 от 28.05.2018г., Допълнително споразумение от 19.12.2019г., Анекс №4 от 05.06.2020г., Анекс №5 от 19.02.2021г.

Съгласно т.4 от Допълнително споразумение 1 от 19.12.2019г. кредитополучателят заплаща на банката такса за управление и обработка на кредита, в размер на 0.50 % годишно, изчислена върху размера на кредита, съгласно чл.2.1 от допълнителното споразумение, а именно върху 35 057,59 лв., платима на тримесечие в началното на всяко тримесечие, считано от 30.12.2019г.

Съгласно Анекс 5 от 19.02.2021г. крайният срок за ползване и погасяване на кредита се удължава до 30.03.2021г.

На 12.11.2019г. „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ АД се преобразува чрез вливане по реда на чл.262 от ТЗ в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД. По силата на извършеното вливане, приемащото дружество става универсален правопреемник на вливащото се дружество, като цялото имущество, както и всички права и задължения на „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ АД по сключените договори с клиенти в това число и по горепосочения, се

прехвърлят върху „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ" АД.

От заключението на приетата и неоспорена от страните ССЧЕ се установява, че банката е изпълнила задължението си по договора за кредит и е предоставила на „АГРОИМПУЛС 2000" ООД сумата по кредита. Вещото лице докладва, че по банкова сметка в „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ АД с титуляр „АГРОИМПУЛС 2000" ООД са постъпили парични средства по Договор за кредит № 110/2018 на обща стойност 72 743,59 лева с произход и вписано основание „усвояване на кредит“. Общата стойност на осъществените от длъжниците погасителни вноски по Договор за кредит № 110/2018 с произход главница е в размер на 37686,00 лева като стойността на непогасената главница е в размер на 35057,59 лева. Общата стойност на дължимите лихви по редовна главница от 29.03.2018 г. до 30.03.2021 г. са на обща стойност 8 892,07 лева. Общата стойност на направените от длъжниците погасителни вноски по кредита са 25 броя като последната погасена лихва по редовна главница с дата на падеж 30.03.2020г. Погасеното задължение за договорна лихва е в размер на 6378,27 лева. Размерът на дължимите договорни лихви по редовна главница считано до 30.03.2021г. са на обща стойност 2513,80 лева с начало на забава вноски за лихва с падеж 30.04.2020 г. Общата стойност на дължимите мораторни лихви по просрочена главница считано до 13.09.2021 г. са на обща стойност 4487,60 лева. Общата стойност на направените от длъжниците погасителни вноски за мораторни лихви за просрочени главници са 10 броя и са в размер на стойност 835,09 лева. Размерът на дължимите мораторни лихви по просрочени главници считано до 13.09.2021 г. са на обща стойност 3 652,51 лева с начало на забава 30.05.2020 г. Начислените такси за управление и обработка и административните такси са на обща стойност 817,44 лева, погасени до размера от 709,80 лева. Дължимите периодични такси и административни за просрочие са на обща стойност 107,64 лева. Последното осъществено погашение по процесния договор е на дата 16.04.2020 г., на дължима договорна лихва, като считано от 17.04.2020г. са преустановени изцяло плащанията по договора.

Изпълнението на задължението на банката за отпускане на сумата по кредита се установява от заключението на вещото лице. Следователно за „АГРОИМПУЛС 2000“ ООД и солидарно задължените лица по договора е възникнало задължение за връщане на усвоения кредит. С подписване на договора ответниците Е.Н. и Л.А. са встъпили в дълга по реда на чл.101 от

ЗЗД и са поели солидарна отговорност за погасяването му.

С оглед дължимата служебна проверка по валидност на договора в обхвата по ТР №1/27.04.2022 г. по тълк. д. № 1/2020 г. на ОСГТК на ВКС, съдът не констатира пороци на процесния договор или отделни негови клаузи.

При сключване на договора ответниците Е.Н. и Л.А. са действали в рамките на осъществяваната от тях дейност по занятие и по-конкретно с оглед връзката от функционално естество, която имат с дружеството-кредитополучател (управители) и която ги поставя в отношения на свързани лица. С оглед изложеното, макар че са физически лица, ответниците Е.Н. и Л.А. не се ползват с потребителска закрила, доколкото договорът за кредит е сключен от представлявано от тях дружество с оглед упражняваната от него търговска дейност, а не за цели от частен характер. Налага се извод, че процесният договор за кредит няма потребителски характер, поради което не се подчинява на императивната уредба на потребителската закрила.

От горното следва извода, че сключеният между страните договор за кредит е действителен и предвид установеното неизпълнение на задълженията на кредитополучателя, считано от деня на настъпване на падежа – 30.03.2021г., за длъжника възниква задължение да върне на кредитора изискуемата главница от 35057,59 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението по чл.417 ГПК в съда до окончателното плащане.

Акцесорната претенция за възнаградителна/договорна лихва за периода от 30.04.2020 г. до 30.03.2021 г. се явява основателна до размера от 2513,80 лева, съгласно неоспореното заключение по ССЧЕ. За горницата над 2513,80 лв. до претендирания размер 2577,57 лв. претенцията следва да бъде отхвърлена.

Наказателната лихва има характер на договорно обезщетение за забава, което не само не се ограничава в рамките на погасителния план, но и допълнително се натрупва до окончателното изпълнение на дълга и се дължи с главницата. Вещото лице е изчислило размер на наказателна лихва съгласно уговореното в договора за кредит, за периода от 30.04.2020 г. до 13.09.2021 г. на сумата от 3652,51 лв. Претенцията за мораторна лихва, предявена в по-нисък размер – 3588,77 лв., е основателна и следва да бъде уважена.

Основателна е и претенцията за такси за управление и за администриране, доколкото съгласно чл.25 от договора кредитополучателят се е съгласил да заплаща всички дължими такси съгласно тарифата на банката. Размерът на

задължението е 107,64 лева и същият е установен от заключението на вещото лице по допуснатата и приета по делото експертиза.

Съгласно разрешението възприетото в т. 12 на ТР № 4/2013 г. от 18.06.2014 г. на ОСГТК на ВКС, съдът който разглежда иска по чл.422 от ГПК следва да се произнесе за дължимостта на разносните направени и в заповедното производство съобразно изхода на спора. В случая ответниците дължат сторените в заповедното производство разноски в размер на 825,27 лв. – държавна такса и 1377,81 лв. – адвокатско възнаграждение.

С оглед изхода на производството и направеното искане от ищеца за присъждане на съдебни разноски, съразмерно на уважената част от иска, ще следва на ответниците да бъде възложено заплащането им в размер на 1370,35 лв. (871,13 лева – държавна такса и 499,22 лв. – депозит по ССЧЕ).

Водим от изложеното Окръжният съд,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание, чл.422 от ГПК за вземане по чл.79, ал.1 ЗЗД в.вр. чл.430, ал.1 и ал.2 ТЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД, че „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление гр.София, Столична община, район Витоша, ул.“****“ №260 има изискуемо вземане от „АГРОИМПУЛС 2000“ ООД, ЕИК 130387582, със седалище и адрес на управление гр.Тервел, ул.“****“ №20, Е. Д. Н., ЕГН ***** от гр.София, Столична община, ж.к.“****“ №349 вх.А ет.6 ап.24 и Л. *** А., ЕГН ***** от гр.София, Столична община, ж.к.“****“ №814 вх.Е ет.7 ап.120 за солидарно заплащане на следните суми, произтичащо от договор за кредит №110/2018 от 06.03.2018г., Анекс №1 от 28.05.2018г., Допълнително споразумение от 19.12.2019г., Анекс №4 от 05.06.2020г., Анекс №5 от 19.02.2021г.: 35 057,59 лв. – главница, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 15.09.2021г. до окончателното изплащане на задължението; 2513,80 лв. - договорна лихва за периода от 30.04.2020г. до 30.03.2021г.; 3588,77 лв. - мораторна лихва за периода от 30.05.2020 г. до 13.09.2021г.; 107,64 лв. - такси за периода от 29.12.2020г. до 13.09.2021г., за които е издадена заповед за незабавно изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист по ч.гр.д.№315/2021г. по описа на РС Тервел, като

ОТХВЪРЛЯ иска за горницата над 2513,80 лв. до претендирания размер

2577,57 лв. - договорна лихва.

ОСЪЖДА „АГРОИМПУЛС 2000“ ООД, ЕИК 130387582, със седалище и адрес на управление гр.Тервел, ул.“****“ №20, Е. Д. Н., ЕГН ***** от гр.София, Столична община, ж.к.“****“ №349 вх.А ет.6 ап.24 и Л. *** А., ЕГН ***** от гр.София, Столична община, ж.к.“****“ №814 вх.Е ет.7 ап.120 да заплатят на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление гр.София, Столична община, район Витоша, ул.“****“ №260 сторените по ч.гр.д.№315/2021г. по описа на ТРС разноси в размер на размер на 825,27 лв. – държавна такса и 1377,81 лв. – адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „АГРОИМПУЛС 2000“ ООД, ЕИК 130387582, със седалище и адрес на управление гр.Тервел, ул.“****“ №20, Е. Д. Н., ЕГН ***** от гр.София, Столична община, ж.к.“****“ №349 вх.А ет.6 ап.24 и Л. *** А., ЕГН ***** от гр.София, Столична община, ж.к.“****“ №814 вх.Е ет.7 ап.120 да заплатят на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление гр.София, Столична община, район Витоша, ул.“****“ №260 сторените по делото разноси в размер на 1370,35 лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд гр. Варна в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Добрич: _____